

la galería

REVISTA

SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

● PRECIO: 15 CTS. ●

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

EL CID Y ESPAÑA

per L. J. R.

Otra vez más, la Nación ha visto alzarse rediviva la figura caballerosa y justiciera de Ruy Díaz de Vivar, el Cid Campeador.

España, la gloriosa potencia,—por su inteligencia y por su esfuerzo—, allá en los tiempos medievales y dintel del Renacimiento, se encuentra hoy más que nunca postrada y resquebrajada. No es que le falten los alientos de su espíritu; no es que por la fatiga ceda el puesto y el honor; España desde algunos siglos sufre un mal canceroso que le corroe las entrañas, que le hace trizas los huesos. Unos gusanos insípidos, vermiformes del progreso, se filtraron al corriente circulatorio de su sangre y la van desfalleciendo. Esta siembra fatal, nociva infusión al temple e hidalguía proverbiales a nuestra raza, trabajan para hundirnos a todos los ciudadanos, en todos los estamentos, muy profundamente.

Todos volvemos, absolutamente todos, la vista y la esperanza a la arrogante figura del noble castellano Ruy Díaz, que supo poner su espada y su cota, antes que al vasallaje del Monarca su Señor, al servicio de su pueblo y por la defensa de su tierra, la que quiso liberar.

No fallaron las hazañas, que inmortalizan los nobles versos: "Por necesidad batallo, —Y una vez puesto en la silla,

—Se va ensanchando Castilla,—Delante de mi caballo".

Siempre y por mucho tiempo, el hidalgo castellano rehuyó llegar a la liza con el dueño de su Reino; con su feudal Señor.

Mas cuando aquel Alfonso perverso, de aviesa manera quiso quitar la gloria y el derecho de sus conquistas, Ruy Díaz, vivo y arrogante, revolvióse valiente con marcial ceño y justa indignación. Y su brazo no fué corto; su pecho tuvo coraje; y sin jamás darle la espalda obligó a aquel Señor que le hacía ofensa y baldón, a respetarle.

Rediviva, repetimos, hoy también la imagen del Cid, campea por el más rico patrimonio de la Patria; por la Honra y la Libertad. No le vemos al Cid en sí mismo; le vemos en sus hijos, en los heroicos pechos de la Nación que en cien batallas vencieron. En aquellos luchadores, que generosos de su sangre, con ella aun recientemente regaron el campo moruno, y riegan ahora el solar hispano.

De ellos el nuevo sacrificio espera-

mos; a ellos todos los españoles confiamos el remedio de nuestros males. De esos males nefastos, que parecen sombras siniestras, difíciles de combatir y vencer, porque se sostienen por el privilegio de los siglos y el heraldo de la tradición. Esos fantasmas, que debieron ser vanos, y que los han creado y alimentado aquellos vermes que tanto daño causan al cuerpo nacional; polilla que son, politiqueo y caciquismo nefasto.

España no puede, no debe sucumbir; teniendo aun aquellos hijos de esforzado espíritu, imágenes constantes de Ruy Díaz, el Cid. Aun podemos prosperar; aun pueden venir días de gloria; no puede ser infecunda un alma inmortal.

Las águilas han volado alto, muy alto, camino del Ideal, dejando en pos de sí una estela luminosa, tan brillante como un manto real.

Las águilas, mensajero símbolo de la majestad, se han aliado y se han hecho guías del noble castellano Ruy Díaz de Vivar.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Els concellers senyors Pujolà,
Ros, Geli, Guillamet, Sans Roquer,
etz., es coronen de glòria.

L'INTERROGANT - (?)

per T. X.

Es una mena de salta-marges del pensament. Suara prengué les ales d'un aucell mecànic i manegat pels dos asos francesos—Costes i Bellonte—es plantà a l'altra banda de l'Atlàntic, a la terra dels milions; milions d'or; milions de gent parada. —Diem "parada", no pas "aturada", car l'aturat és el qui planten d'un cop de mà; i el parat és aquell que no sapiguent o no poguent emprar-se en quelcom actiu o profitós, se posa de ringlera perquè el vegin i el prenguin, si els plau.

Perdut aquest incís de lèxic, tornem a l'interrogant—?—.

De l'ortografia és el punt que neguita més i més trontolla l'escriptura. Hom diria que fa pampallugues a qui llegeix per fer-li perdre l'esperit. Durant tota la vida dels homes, d'ençà que tenen la llum del pensar, que els hi burja les parpelles cercant-los hi ço més pregon que s'amaguen, i ço més incopiable i extraordinari que tanca mare Natura dins del vas de l'Univers.

Ell, l'interrogant—?—, que per fora es vesteix de filabarquí, o de cargol de barrina; també de fumarola, igual que de rabaça morta; amb totes les giragonces del seu cos retort, angoixa a tothom més que ningú. Vegades més que altres s'imposa. Homes hi han que el porten sempre clavats al front. No té pas en tots ells igual valor i significació.

Per pocs d'aquests homes que el porten clavats al front i que se'ls hi entesta ben endins, posant hi arrels, que és l'estructura que més li agrada, l'interrogant els fa de càvec, d'aixada, o pic—com vulgueu—per penetrar més cada dia endavant. Amb aquest signe les primeres criatures humanes encengueren el foc salvador—defensor i ofensor—, i en el llambregar de les flames li vegeren resplandir. Sempre endavant els homes, que amb l'interrogant fan d'exploradors, una jornada isqueren sorpresos de veure'l enganxat al remolí que feien a l'aigua amb els remes de les barques que vogaven. I quan bastiren les llars de pedra i de rajols descobriren que se'ls hi escabullia cel amunt per les xemeneies. Llavors el posaren per tot; fins al trallat de les cordes i llivants, fins a les trenes de les mullers que els peixen i curen

de que el món no es perdi. Avui en dia, l'home no dona un pas, que no sembri d'interrogants al camí que fressa. Aneu només que per una carretera; aixequen el cap enlaire, i al cim dels pals telegràfics o telefònics hi notareu l'interrogant sota la caputxeta de porcel·lana blanca o de cristall verdós, que vulgarment diem xicres. I en els èmbols de les locomotores, i en la zigzagada de les maquinàries, l'interrogant s'hi estafà, hi esqueiomorfeja; de totes passades però, ell hi és.

L'interrogant sota aquests aspectes és el Progrès; l'Ideal que marxa; el filòsof que pensa, el científic que aclareix i determina precisant; el revolucionari que ho capgira tot.

L'interrogant també és però, l'arma dels porucs, dels espaordits, dels reraçagats, dels covards i cagadubtes; dels infeliços curts d'esperit; dels paifarts i panxacontents i d'aquells que només veuen la fumarola del temps, i diguent-se gent d'orde i honorables ciutadans,

provoquen les més espantables catàstrofes i els més afrosos capgirells, que reculen la Humanitat segles enrera, portant-la als despotismes de tipus arcaic.

En tota aquesta variada i múltiple fanlanx de regresors, l'interrogant hi fa el paper de Moloch, de papu negre o vermell, de sima tenebrosa, de misteri afros. Els jueus el posen a les mans de Jehovà,—el Déu que temen i no pronuncien—, sota el feix de llamps que maten i malfereixen.

Contràriament Jesús predica un interrogant ple de dolçor.

No estranyem doncs avui sentir suar l'interrogant per tot arreu, i que els homes destriats en ramades que fan exercit de la pàtria i del treball, el portin estafet a la cua de les baionetes i als manecs de mall, per fer-lo triomfar imposant-lo, sense retre's mai vençut.

Oh! interrogant—?—.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR
RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

Parleu bé, si us plau

La vella feia bé de no volguer morir. Qui hauria dit mai que vindria un temps que aquella gent que en el mester polític tenien a gala ésser professionals de l'insult, clamarien al cel i als déus perquè els hi toquen i no els hi matxoquin els seus concellers de R. O. Valga'ns Sant Nin i Sant Non, advocats dels hortolans, que bo i plantant cols donen raves.

Aquella gent que temps passats el mateix firmaven Paleus, que insultaven als nostres amics el Xato i el Gravat; i que ara, no anem tant lluny, estaven tot xirois (com escriu el seu capdill) en poguer nomenar el nostre company Soler Grau, amb l'enterc i dur substantiu de TOTXO. El Totxo, que té això, la duresa i la terquetat; i el qual llançat, balança tant com la pedra, i en caure fa mal, i pitjor tocant algun ull de poll. Altrament els totxos no s'aparden tot sols; se posen a jogues, en ras-

tilleres; combinats amb pedra, fusta i ferro; lligats amb materials i pasta agafadissa que els fan indestructibles. Però xò volguer trencar un Totxo, es tenir la pretensió de matar un gat a cops de símolsa.

Però amb tot i que el Totxo i la Totxada estarien en el seu dret de tornar les pilotes d'on els hi venien, no pas sempre han respost d'aquella baixa manera amb que se'ls ha atacat per aquells que ara es senten culpables d'una conducta, gosariem estampar, mai vista i improcedent.

Mai vista no es pot pas dir; perquè ells, els farsants, que volien dir a tothom LLADRE i POCA VERGONYA, no pas ara solament, si d'altres cops també en temps passat, robaren tota la voluntat del poble estafant-li el plebiscit que havia guanyat i que li feren llanguar bojament. No parlem pas del sac de les engrunes que atipava a tot-

ACEITES Y GRASAS MINERALES

- :: LUBRIFICANTES - :: -

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Ruta Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Rubi - Subida Catedral, 4

GERONA

hom, i que hom diu tornen a proveir. I amb la poca vergonya de volguer-se fer passar per honestos.

Els galeros que no som pas dels de torna jornals; tenim més senderí i més dignitat cada u de nosaltres, que no pas ells, els farsants, tots plegats per volguer que la difamació caigui damunt de nostres veïns.

Com que els hi deu sortir totjust el pel moixí a l'epidermis, sembla que se'n sentin de les veritats crues que hom els hi llença a la cara; i com que les veritats no les poden aguantar, renillen,

E parlen de lladres de vòts.

E son ells lladres de lladres.

Son lladres del Plebiscit.

bramant que els hi tirem insults. Nosaltres entenem que són insult totes aquelles paraules gruixudes i bastardes amb les quals sense ésser veritat, vosaltres els farsants, volieu empestifar a tots aquells que no érem de la vostra cora, com se sol dir.

Trobar mal republicà a aquell que accepta càrrec de R. O.; trobar bescós i deixat aquell qui fa les coses a pas de cargol i babejant; trobar ranci, avàriç i mesquí, aquell que voldria fer-se seus, els quartos dels altres, les hores dels altres, trobem francament que és cantar-les clares; com si diguéssim les quaranta, amb l'as.

Estem contents però que aneu aprenent d'urbanitat i de modals; que el nostre amic Soler i Grau, com d'altres, ja no sigui el Totxo, sinó el VÓS amb

els seus cognoms, i que reconeixeu que **la galeria** no és l'Eixida; i que diem veritats que us fan mal perquè cau de cantell.

Fem crítica pura i senzilla, res més i bon profit, per que els qui tinguin ulls hi vegin; i els qui tinguin orelles hi sentin.

Rebusques

PI

per BUGI

No hi ha pitjor cego que aquell que es venda els ulls. Molts d'homes, però molts, creuen amb la millor bona fe del món, que la nostra època ho ha tot descobert; els antics, segons ells, ignoraven gairebé tots els fenòmens de la natura; matemàtiques i astronomia eren per ells lletres closes.

Per Piazzi-Smith i per altres, es pot demostrar que la gran Piràmide d'Egipte, construïda per un dels primers faraons, contenia nombrosos símbols numèrics i podia ésser considerada com una mena de despatx nacional de les mesures del temps on no podia tractar-se d'una mesura mètrica de platí iridiat.

S'ha objectat que els arquitectes de la Piràmide de Gizeh i de l'Esfinx no eren sinó humils paletes sense instrucció i que aitals conclusions reposaven solament damunt simples coincidències.

Es difícil respondre a aitals arguments quan es tracta, en efecte, de rapports determinats entre certes dimensions, però

ningú no ha pogut dir com és que el colze sagrat, base de totes les mesures d'aquest monument únic en el seu gènere, es trobi, com per miracle, valguent molt exactament la deu milionèsima part del radi polar de la terra: unitat lineal meravellosa, perquè, de totes les dimensions del globus, el radi polar és la sola que resta invariable durant milers d'anys.

Es dirà, com els egipcis hauran pogut, cinc mil anys enrera, mesurar el nostre planeta en tots els seus sentits? Això és inversemblable.

Sempre el mateix sistema de negar lo que no podem comprendre. En l'aital cas, precisa posar l'esperit a tortura; i també en aital cas, no es pot fer més que exposar, sense explicar. Tornem a les interpretacions. És també un fet innegable que si es divideix el contorn de la base de la gran Piràmide per dues vegades la seva altura, es troba 3'1416, raport de la circumferència al seu diàmetre, com ho tenen de saber cadascun dels alumnes del Sr. Deuloféu. Aquest monument era doncs la consagració material del famós número Pi que ha tingut sempre un paper tan important en l'història de les matemàtiques i que els savis grecs no pogueren determinar exactament.

Es dirà que això és una simple coincidència; però cal relacionar aquest resultat amb certes descobertes recents.

Registrem de moment l'afirmació d'Herodot que ens trasmet un eco d'una llarga tradició: de tot temps, diu ell en substància, la piràmide de Kheops ha passat per ésser un monument quines proporcions han sigut calculades, a l'origen, en vista de relacions matemàtiques, i, escriptor concienzós, ell ens dóna alguns exemples. El sistema de les coincidències no té pas doncs un joc per tots els casos.

El raport de la circumferència al diàmetre, diuen, aquest famós número Pi, no ha sigut conegut d'una manera exacta, i és a Arquimides a qui es deu la solució del problema de la superfície del cercle, així com també la de l'esfera. Els egipcis, seguiran dient, ignoraven del tot aquestes troballes, i per consegüent, la gran Piràmide no podia en cap manera «conscient» cloure conclusions matemàtiques emparentant-se amb una ciència inexistente en aquella.

Falornies. I ara ho veureu.

Dos egipciots russos, els senyors Turraies i Struvé han traduït un papirus egipci de la col·lecció de Golenistchel que pertany ara al museu de l'Ermitage,

a Leningrad. I, sabeu el què deia el famós document?

Ell donava simplement una sol·lució clara i elegant del problema de la superfície del cercle i de la esfera. I aquest papirus data exactament de 3800 anys; ell ha sigut escrit quatre segles abans Moisés. Veritat que ell no és pas tan antic com la gran Piràmide; però tot dó-

na a suposar que aquestes solucions, retrobades més tard per Arquímedes, eren conegudes i estudiades correntment per la casta de sacerdot.

I jo crec poguer afegir com això és més que la justificació del recit d'Herodot i la dels treballs remarcables de Piazzi-Smith referents a la gran Piràmide.

presentant, doncs vós, admirat senyor Barbusse, excel·liu aquest tipus, éssent ans que tot un trasmutador «poetitzant» de les tragèdies modernes.»

No hi ha literatura d'inspiració obrera, descomtant qualche francès del segle passat—Zola, per exemple—i qualche autor rus contemporani—Gorki—. L'art d'inspiració obrera és difícil per la senzilla raó de què l'autor no pot introduir-se en la psicologia del poble. I menys avui, que la cultura ha commogut de soc-arrel el món social.

I jo crec que tampoc té d'existir. La literatura té d'ésser si se'm permet, genuïnament literària; del contrari, és ja literatura social, o política. I d'aquesta mena, d'aquesta que fuig de les aspiracions somiades per Barbusse, en trobareu abastament arreu del món.

Barbusse i l'art d'inspiració obrera

per ANIELL

Amb tot i la vehemència de son desig, el gloriós Barbusse no arriba a l'ànima del poble. No arriba a l'ànima del poble perquè és, senzillament, un aristòcrata en l'art d'escriure.

Barbusse, l'apòstol del socialisme extremista—Quintilià Saldaña l'ha anomenat, amb justícia, «El Don Quixot francès»—, creient conèixer profundament tots els anhels de les masses obreres en pro d'una lògica ascensió social, pretení descendir fins a ell, i no feu altra cosa que educar-lo logrant, per contra, que el poble ascendís fins Barbusse, paral·lèlament als més eminents portaestendarts del moviment socialista, per mitjà de la literatura. Per això naixeren les revistes «Clarté» i «Monde».

Els manifestes literaris publicats sots la bandera d'un grup anomenat «Clarté», valents, truculents i quelcom folletinescs, com preconitzen els títols «Le couteau entre les dents», «La lueur dans l'Abime», assoliren una gran comoció en el món literari per lo adjectivat; però el món obrer—el francès, s'entén—, quedà tal i com havia quedat sempre, sense comprendre en mants de sos punts les idees sotsrites pel gran autor.

Els anys cruentos de la guerra havien passat ja, com un mal pensament, i Barbusse, amb sa intrepidesa malaltica i sa activitat extraordinaria, no es donava un moment de repòs. «Le Feu», novel·la de la guerra, pretenia seguir un camí igual al de Remarque avui: envilir-la. Ses planes arriben fins al poble perquè són inspirades en ell. Després de «Le Feu», potser «L'Enfer»; no tant, però; i encara, «Nous autres».. I ja prou.

L'imperatiu desig de Barbusse el portà a crear «Monde», una revista univèrsal—en son esperit; que no en la circulació—. Es dirigia en una de ses prime-

res edicions als escriptors internacionals preguntant-los hi si creien en l'existència d'una literatura i d'un art que expressés les aspiracions de la classe obrera. Nostre Ramón—escriptor internacional, per cert,—que fou un dels requerits en l'enquesta, tingué de respondre en octubre de 1928 el següent: «...Per ço que es refereix a quins crec represen-

Els senyors Puig, Palmer, Ferrán, Dalfó, Bassols, etz. serviren la Dictadura monàrquica complint amb el seu deure.

Els Srs. Pujulà, Ros, Geli, Guillaumet, etz., serveixen la Dictadura monàrquica desentenguent-se de llurs ideals.

El senyor Sans Roquer, monàrquic-regionalista, al fi i al cap no fa sinó complir amb el seu deure.

tants d'aquest mal anomenat art d'inspiració obrera, diré que no veig cap re-

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

EN VENDA

casa espaiosa i confortable,
construcció moderna, amb
aigua, gas i electricitat: situada
en lloc ben cèntric del carrer
Nou (Alfons XIII)

Informes: Procuradoria JOU

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Amplaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

UNA MIRADA

por ERNESTO G. DE CARRANZA

*Este poema lo brindo de todo corazón, de veras,
a una «noia» de Figueras que tiene un cuerpo muy
lindo.*

Crucé, al azar, contigo una mirada;
Tus ojos en los míos se clavaron...
Tan fuertes y fijos penetraron
Que mi vista quedó paralizada.

Por mi cuerpo pasó corriente fría,
Causándome rasguños de placer,
Y absorto, contemplando yo sentía
El influjo de tus ojos en mi ser.

¿Qué enigma, qué joya, qué tesoro
En ellos hay escondidos
Que relucen como el oro
Y queman cual encendidos
Rayos del Sol que yo adoro?

Quizás algún artifice de Oriente
Con poderío de mago de leyenda
Colocó bajo tu nivea frente
Esa luz en amorosa ofrenda.

¿Son grises?.. ¿azules?... ¿son verdosos?
Su colorido a definir no acierto
Pero estoy bien en lo cierto
De que son maravillosos...

Me evocan esas tardes del riguroso estío
A la hora del crepúsculo; el sol poniente
Reflejando en las límpidas aguas del río
Sus iris purpurado y refulgente.

O bien una de esas noches serenas y claras
En que el firmamento se cubre de estrellas
Y vibran inquietas y corren en aras
De la gualda Luna que brilla más que ellas.

Así como de la rosa el tierno capullo
Necesita en su vida del Sol la caricia,
Y al tenerla, pronto, con suave delicia
Sus pétalos abre en musical murmullo...

Y las enanas plantas de la selva sombría
Sumidas tristemente en eterna oscuridad
Sin poder ver ni percibir jamás del día
La viva transparencia de luz y claridad...

Y como el caminante perdido en el desierto
Que encontrar anhela alguna humana huella;
Y el pobre navegante que sin rumbo cierto
Rebusca en el cielo le guíe una estrella...

Así yo preciso, ansio y anhelo
La luz de tus ojos, tu vista preciada,
La suave caricia y el dulce consuelo
Que emana y despidе tu bella mirada.

Espectacles

per ZENON

Sala Edison

Sin sonoridad ha pasado «El Moderno Casanova», en la que Harry Hare, André Laffayette y Elisa Laporta lucen su elegancia. Por eso la película pasó.

El Noticiario, siendo sonoro se hace más atractivo.

La argentina «Orquesta Canaro» no respondió a la similitud de su nombre con el del pájaro amarillo.

«Dulcísima» pudo haber sido una divertida comedia para el público, de ser éste inglés. Mas como nuestro público es amigo de lo indígena, resultó que los festivos chistes soltados en «Dulcísima», se quedaban como inauditos.

Al objeto de salvar este inconveniente, tenemos noticia de que el empresario don Alfonso Cusí, está en positivas negociaciones que traerán a la Sala Edison un escogido repertorio en español.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta imprenta

Cine Jardín

El miércoles y jueves de la pasada semana actuó en nuestro teatro la «Compañía internacional de grandes revistas», bajo la experta dirección de Manuel Sugrañes.

El miércoles, con escasa concurrencia, debutó la Compañía con una revista de música floja—como suelen ser todas ellas—. La presentación, lujosísima; la representación, algo deficiente. Con todo, el público salió excelentemente complacido.

El jueves, y con menos concurrencia que el día anterior, representóse «El secreto del Adefesio» y «El Antojo», en cuyos cuadros sobresalieron las artistas Amparo Miguel, Pepita Huertas, María Severina y Amelia Palacios, secundadas por los actores señores Pradas, Cid, Boneti y López Giner.

El domingo, día 14, se proyectó la película de la U. F. A. «El Diablo Blanco», producción sonora de gran interés, interpretada por el gran artista Ivan Mosjoukine y por los actores Betty Aman, Lil Dagover y Fritz Alberi. De poseer este cine un mejor aparato sonoro, hubiéramos podido escuchar los maravillosos coros de los Cosacos del Don, que amenizaron con sus cantos la gran producción alemana.

Lydia Parés es una bailarina preciosa y una gran artista. Conchita Espinosa, frágil y menudita, nos cantó lindos couplets con voz clara y bien timbrada.

Crítiques Breus de Barcelona

per RASCAFÍ

PODEM DIR:

Que el Grup Sportiu Figuerenc compta amb jugadors de classe. La veritat d'això ho són els magnífics resultats que fan i que oportunament donaré a conèixer a la secció d'esports.

Que en Bech, Jordá i Carbonell diuen que la cosa és així des de que ells juguen.

Que la Presència està engrescada amb les sardanes. Sinó aneu al Parc

El govern Berenguer compta amb fidels col·laboradors en nostra ciutat. El representen a l'Ajuntament els Srs. Pujulà, Sans, Guillamet, Gelli, Ros, etc.

els diumenges el matí i la veureu acompanyada d'una amigueta que fa glatir.

Que l'Herranz sortirà fet un pastisser remarcat si segueix anant mirant aparadors «d'estoixets de tramvia».

Que el Gira-Trites del Ritz també farà el mateix i amb la cara d'estemordit que té, menjant llesques de pa amb vi, i Déu n'hi do.

Que la colla Jou, Fernández, Sanllehí, Terradas, Gispert, etc. volen constituir una penya, però no saben quin nom posar-li.

Que la Marín cada dia té més vermells els llavis i obscurs els ulls.

Que el filllet petit de la Casa Comas (carretera de Roses) també estudia aquí. Que a les vuit del vespre sopa, i a les nou és al llit. (Molt bé xicot; així faràs anys).

Que en Soler de Caldes estava contentíssim perquè ja va jugar amb el primer contra el Sabadell; to bé que li anà la «prima».

Que en Lluís Mas tota molta por de que aquest dia tinguis de jugar contra el «seu» Soler.

La Ferreteria ANDRÉU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATTERS
d'immillorable qualitat a
48 Pessetes
Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Què per la setmana que ve encara en queda.

Què era el mannà?

Una expedició organitzada ara per la Universitat jueva de Jerusalem anà a la regió del Sinai a fi de determinar exactament ço que era el mannà que reconfortà als hebreus durant llur viatge vers la Terra Promesa. Els savis, en efecte, discutien després molt temps sobre aquesta qüestió: els uns sostenien que era un líquen comestible que creix en aital indret; d'altres que es tractava de la sava sucrada i endurida dels tamaris.

Mentre els soldats d'Espanya es barallen per salvar el Poble, la gent del lleterero s'arrapen fort als càrrecs perquè no els hi escapi.

L'expedició ha arribat a aquesta conclusió: que el mannà és, en efecte, la sava dels tamaris, però "prealablement digerida per insectes i eliminada de llurs cossos amb llur suor". El mannà és produït per una o dues espècies de afides que viuen en certes menes de tamaris i en tan gran quantitat que, endurida per l'aire del desert, ella constitueix boles de sucre bastant grans. L'anàlisi químic a dit que aquest mannà contenia tres varietats de substàncies sucrades.

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

Contra dels lladres, un pany segur
Un pany de bona seguretat?

A la Serrelleria

-- CUFÍ --

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

Banco de Crédito

Ampurdanés S. A.

FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones

de la deuda del Estado

VENCIMIENTO 1.º ENERO

¿V. desea ser Rico, verdad?

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las próximas fiestas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

y tendrá una participación de la Lotería de Navidad, cuyo premio es de

30.000.000 de Pesetas en la forma siguiente:

Caja 12 botellas CARTA D'OR ESPECIAL.	Ptas. 72 :-:	Una participación de 10'00 pesetas
“ “ CARTA D'OR	“ 48 :-:	“ “ “ 5'00 “
“ “ CARTA AZUL.	“ 42 :-:	“ “ “ 3'50 “
“ “ CARTA BLANCA.	“ 36 :-:	“ “ “ 3'00 “

Este concurso solo alcanza para las cajas vendidas desde el 15 de Octubre hasta el 22 Diciembre de este año

DEPOSITARIO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

Dames i damiselles:

Recordeu que s'apropen les festes de Nadal i Reis
és el temps que millor s'imposa una permanent

Si desitgen una permanent revistenta i el·legant, que acudin al Saló GRAN CHIC, Baixa de Sant Pere, 2, (frente al Paris) que és la única casa que pot garantir el seu treball degut a que poseeix els millors aparells i millors especialistes; tant per pentinats com per manicura, massatge, etz.

Els preus són els mes baixos. Una permanent amb aparell EUGENE completa, 25 pessetes

CONSULTEUNOS PER QUALSEVOL RESSENYAMENT

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Códol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS

SPORTS

La segona volta comença amb una sorpresa

La Unió Sportiva perd el seu primer partit en el camp de l'últim classificat. Els altres partits donen normals resultats.

Glosari d'esports

«En donde menos se piensa»...

Aquest aforisme ha tingut nova confirmació en el terreny del Club Deportivo Montgrí.

Fem història. Quan s'estava organitzant el campionat, ningú es creia que el Club de Torroella formés part del grup A. de la Província. Es parlava del Safa, del Blanes, del Girona, però no del Montgrí. Se'l considerava inferior. Fou necessari que els tres primers clubs renunciessin per diverses causes, i que la nostra Unió proposés i apoiés l'ingrés dels torroellencs contra la voluntat dels altres clubs provincials, perquè el Montgrí hi tingués entrada.

Doncs bé; aquest Club que ingressà per carambola en el grup dels—diem-ne el·legits—després de no haver guanyat cap partit, és el primer club provincial que ens fa sofrir les amargors d'una derrota, i, a la vegada, els seus públic, junta i partidaris es manifesten contraris a nostres colors d'una manera bon xic massa agressiva.

La ingratitud no és pas un vici dels menys estesos. No ens pensàvem però que els montgrinencs el tinguessin tant en abundància.

Deixem però que cada u hi digui la seva i recalquem una vegada més que no es pot dir mai «blat que no sigui al sac». Si el diumeuge nostres equipers no s'haguessin cregut superiors—tot i essent-ho—no s'haurien vist barrats els seus passos en el camí que porta a la victòria. La confiança va perdre'ls. La confiança de bon començament. La incertesa nerviosa després, i més tard i en darrer terme, la desgràcia i l'actuació quelcom grisa de l'àrbitre que va donar un penalty discutible a favor del Torroella, va anul·lar un gol de Gimbernat injustament, i va deixar de marcar mantes faltes comeses dintre l'àrea

pel jugador Vicens (capità del Torroella).

Altres atenuants hi trobaran elsistes de nostre Club. Per exemple; la manca de la defensa titular. Clar que la parella Prats-Santamaria és una cosa sèria i que segurament que de jugar no hauríem perdut. Cal tenir en compte però, que perdre per 1 a 0 a Torroella equival a fer caure la responsabilitat a l'atac i no a la defensa; ja que no marcar un sol gol favorable, demostra la inefectivitat d'uns atacants que, al començament del campionat creïem que serien uns admirables artillers.

No cal desanimar-se però. Estem allà on érem i no cal perdre ni la serenitat ni la moral. Altra dita diu que: «tothom hi està exposat a una ensopagada», i el resultat de Torroella no s'ha de considerar d'altra manera.

Diumenge contra el Palamós pot decidir-se el campionat. Si ens guanyen, les il·lusions del Figueres no hauran passat d'il·lusions. Si guanyem, el camí se'ns tornarà a presentar planer, senzillament assequible. Anim doncs i procurar que l'equip pugui presentar-se amb la màxima garantia de constitució.

Cal que juguin els jugadors que fins ara no han pogut arrengrer-se. La Junta ja sap als que volem referir-nos.

ELS RESULTATS DEL DIUMENGE

MONTGRÍ-FIGUERES : : : 1 a 0
CLOT-LA BISBAL: : : : 3 a 2
PALAMOS-FARNES: : : : 2 a 0
LA ESCALA-CASSÀ: : : : 3 a 0

Estàt actual del campionat

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Figueres . . .	8	4	3	1	20	7	11
Palamós . . .	8	4	1	2	22	15	11
La Bisbal. . .	8	5	2	3	15	14	8
La Escala . . .	8	4	0	4	19	17	10
Cassà.	8	5	0	5	15	20	6
Sra. Coloma . .	8	2	2	4	11	16	6
Olot	8	4	0	4	20	17	8
Montgrí	8	1	2	5	6	22	4

EL PARTIT

A l'hora anunciada i presentant un magnífic aspecte, apareixen al camp els equips contendents, els quals són rebuts amb aplaudiments, especialment els locals.

El Torroella es presenta amb alguna variant que reforça l'equip. Hugas i Passarrius. El Figueres en canvi es veu privat de la defensa titular. Cobreixen la vacant els defenses del reserva.

Ja de bon començament perilla la porta figuerenca, mercès a unes fallades de la defensa que juga insegura a causa de la nerviositat. El públic en donar-se compte de la fluixetat de l'equip figuerenc anima als seus i els encoratja. Això fa que els torroellencs portin la iniciativa del joc.

Es tiren algunes corners contra nostra que són salvades.

Als vint minuts, es tira un haut contra la nostra porta, tan aprop que promou una indecisió a nostra defensa que no sap tancar l'interior i Grau pot fusellar a Brú (tapat pels seus) l'únic tanto de la tarda.

Aquest gol entusiasma els de Montgrí, però els nostres més serens ja que el començament, els priven de posar en perill la nostra porta. No obstant el Figueres és castigat amb un penalty per unes mans innocents. El tira Passarrius i Brú el para amb una jugada de mestre. Els nostres acompanyants aplaudeixen. Aquest gol frustrat encoratja el públic local que ja no para de cridar i atabalar a tot bitxo vivent (mal paga el Montgrí les atencions rebudes del Figueres).

La segona part és un domini persistent de nostres colors. Però no poden marcar. En Claudio desaprofita totes les ocasions i Gimbernat es veu llençat per terra tantes vegades com inicia l'avençada. Sala juga, però no n'hi ha prou. Els de Torroella es parapeten a la seva porta i no hi ha manera de tro-

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

bar una clariana.

Un gol però marca Gimbernat. Un gol que toca al pal i el porter per copar-lo no té més remei que entrar ell i pilota dintre la porta. El referée mal col·locat no el dona per vàlid, i el Figueres deixa passar la jugada que li valia l'empat sense el més petit aldarull. (Que aprenguin a Santa Coloma i La Bisbal).

Si anéssim a comptar bé, encara Gimbernat és víctima d'un parell de penaltys, però, no val la pena. El referée no ho entén així, i per què discutir.

Va perdre's el partit i no certament per la defensa únicament. Es veritat

Cambó dice: la situación económica de España es inmejorable. El ministro de Hacienda está acertado con sus medidas.

Al día siguiente, la libra vale dos o tres pesetas más.

que va mancar-hi l'animositat de Prats i la decisió de Santamaría, però els suplents llevat d'un bon principi es portaren bé. El partit doncs es va perdre senzillament perquè tot l'equip va jugar refiat, i quan varen adonar-se'n ja no tingueren temps de refer el camí perdut. Un exemple que potser els servirà d'experiència.

EL PARTIT QUE VE

Diumenge té lloc en el camp de la Unió el partit de la màxima emoció:

PALAMOS - FIGUERES

Els dos van al davant de la classificació amb igualtat de punts. Si els nostres perden el partit, poden considerar-se desposseïts del títol. Si el guanyen hauran fet un bon pas cap a la reconquesta.

Creiem amb els nostres, si és que

poden presentar els onze titulars. Si no és així... ja en parlarem.

GRAN CAFÉ PARA VENDER

MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

Ramblejant

per KOLIN

Quan la Patria està dolorosa no cal pas parlar de bromes. Avui més valdrà que posem silenciós al RAMBLEJANT. Jo, KOLIN, que sempre estic de "nolis", també dintre del meu cor hi sento glatir l'himne sagrat. I com jo, ha de fer tothom; i com que ja tothom m'entén, posaré punt i esmolare les ungles.

Ja està dit. I... no en parlem més. La setmana entrant serà un altre dia.

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

◀ MALACEÍNE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afeitado y linura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

Llegint i mirant les revistes franceses de cada mes, com són «Vogue» «Femina», «Art et-Coiffure», no podem més que inclinar nos davant de les que són les elegàncies de la «Ville Lumière».

Degut a l'esdeveniment de les robes de «soirée», portades amb una elegància insuperable per les grans mestresses del bon vestir, han adoptat aquestes pe's pentinats de teatre i de ball, uns «boucles» muntats amb una finesa sense igual, dignes dels grans artistes Rambaud, Renée i Agostini León.

Amb aquests «boucles» no influeix per a res la «Coiffure de Ville», pentinat de carrer, puix que s'adapten al vespre, seguint les costums modernes, que en deixar se els cabells llargs aqueixes senyores, no podien cultivar l'esport, el qual és el secret de llur bellesa.

Perquè les senyores i senyoretetes de Figueres que fins ara han anat amb la mateixa moda i linia de pentinat, PIERRE, el guanyador del Concurs Internacional de Pentinats celebrat a Barcelona, es posa en comunicació amb el mestre Rambaud Renée, Director de la Maison Emile—Paris—Londres, el qual el posarà al corrent de les darteretes creacions pari-enques per a que el públic figuerenc pugui estar a l'altura de les grans capitals, en ço que al pentinat es refereix.

Moños i afegits, no' Així ha passat de l'època. Si, però, «boucles» ben distribuïts, pels balls i teatre i per la nova silueta que ve a l'any 1931.

Vol una perrueta amb ratllia invisible? Demani preu a la Perruqueria PIERRE, i li serviran amb tota responsabilitat, que no se li coneixerà

ESPACIOSO

local para vender

Razón en esta Imprenta

Consultori Médico-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - - CIRURGIA DELS OSSOS - - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

GIRONA

El toisón de oro en Barcelona
ALEGORÍA POR LORENZO BRUNET

Colegio "Monturiol"

Pep, 9 y 11 FIGUERAS Teléfono 166

Oposiciones para ingreso en el Magisterio Nacional

Plazas a ocupar: DOS MIL

Preparación consciente la hallará en este centro

Lecciones por correspondencia a quien le convengan

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín será bimensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confectionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimum.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

NOTAS

DE LA COMARCA

DE PERELADA

LA OPINION ESTA DESPIERTA Y VIGILANTE

Con satisfacción advertimos la favorable acogida que la opinión pereladense dispensó a nuestra crónica anterior. Ello nos ha convencido de que afortunadamente nuestro pueblo está despierto y que no se pierde el tiempo si se le habla con rectitud y sinceridad. En vista de este resultado nos creemos obligados a proseguir por la senda iniciada, para procurar que el gobierno del pueblo se ejerza con absoluta buena fe y sea lo que debe ser: administración recta y severa, regida por métodos de mayor rendimiento que el obtenido con los odiosos registros y demás procedimientos que vienen empleándose. A lograr este fin dedicaremos todos nuestros esfuerzos, convencidos de que así laboramos por el bienestar y prestigio de nuestra villa.

Las razonadas y comedidas censuras que dirigíamos a los directivos del Ayuntamiento parece que han tenido la virtud de indignar a un señor a quien el pueblo señala como el directivo por excelencia. Y considerándose investido de una autoridad sobrenatural e intangible, pretende, con amenazas, impedir este elemental derecho de crítica que estamos ejercitando. Nosotros queremos decirle a dicho señor, con todo el respeto que nos merece un directivo de su categoría: retira tus rayos, amado Numen, o procúrales mejor colocación; que nosotros estamos en el secreto, y hace ya tiempo que «estem curats d'espants». —E. S.

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

DE LA JUNQUERA

—Els de l'Estrada s'hi llulren el dia de la Assumpció. Tenen contractada «La Filharmònica» figuerenca, que tan bé desgrana els seus rellalls. Tots hi férem cap a les balles dels estradencs; no hi mancàvem pas els de La Junquera, com tampoc els agullanencs.

Tothom es divertia de bo i millor. En Cabrotosa fins i tot hi tenia la xicota; en Pujulet, no cal dir-ho, era l'amo, i l'Hereu del poble castigant a la castigadora Vela.

Que per molta anys poguem tornar-hi.

—A casa nostra, volem dir a La Junquera, potser no hi ha res de millor que la Picamal.

Es maca i conqueridora. Diumenges enrera, a la tarda, se l'estava mirant un currutaco que la boca se li anava en mel, només dient: Que en sap de ballar; i que bé marca els punts. Ni els guants li manquen! (Però el xicot no veia que la tarda era freda i els guants la guardaven dels panellons.)

—L'encarregat del nostre poble ha fet altra volta una de les seves; ha tirat al carrer a la institució de la Creu Roja que tenim a aquesta vila i que d'abans ocupava un local del Municipi. Això ens demostra una vegada més com van de sentit comú i d'humanitat certa gent.

—A La Junquera també mení alguns alpinistes de pla però que sempre fan el mateix itinerari: Cantallops, Agullana. A veure si algun dia a can Cuartos veurem un match de boxa entre les nenes d'ambdós pobles per les quals va el nostre amic, castigador entre els castigadors, «Rey del Rafià, Pep el Camarero».

DISPONIBLE

un stock de cartes franceses pròpies pel poker, etz.

Raó en aquesta Imprempta.

DE LA CIUDAD

EN la Oficina de Arbitrios se encuentra expuesto al público para los efectos de reclamación, el padrón para la exacción de los derechos y tasas sobre aberturas y trasposos de establecimientos, correspondiente al nuevo presupuesto.

Visado

Censura de guerra

EL sábado tuvo que suspenderse la conferencia que en el Centro de Excursiones y Sports debía dar nuestro amigo don F. Pujol y Algueró, a causa del fallecimiento de su honorable padre. Al hacerlo constar, nosotros testimoniábamos al amigo ferviente pésame.

LA festa de Santa Llúcia, que tant joganerament celebren les nostres modistes emprenent romeria a la ermita que la Santa té a les engires de Vilamalla, enguany no ha sigut tan vistosa i llúida com altres vegades, degut a la mortificadora pluja menuda que queia.

Els prometatges que es poden haver perdut!

Visado

Censura de guerra

ALLers tenen vacant la titular de metge.

Ayer, en el expreso de las 4'30 de la tarde, fué mandada con destino a Barcelona, una compañía del Regimiento San Quintín, ante el aspecto anormal de la capital catalana.

Celebraremos que nuestros soldados no hayan de luchar contra el pueblo.

TOLOS los industriales y comercios que tengan pendientes cantidades a cobrar del Municipio, es preciso que para que no entren a ejercicios cerrados, presenten las correspondientes facturas duplicadas, con sus comprobantes, por hasta todo el día 24 del actual.

Sans, en ésser-li preguntat quina filiació política tenia l'any 1920 ho hagué de demanar a Baró, perquè ell no ho recordava.

EL Ayuntamiento de Alfar tiene acordado comprar un reloj para el campanario.

HEMOS recibido una circular muy interesante dirigida a la opinión por los carteros. La premura del tiempo nos impide publicarla en el presente número, por lo que la daremos en el siguiente.

Oli pur de fetge de bacallà

aromatitzat al gust de madoixa

Es el preferit per la mainada

Preparat pel

LABORATORI PORTOLA

Farmacia Hospital

Figueres

LA Superioridad ha aprobado el proyecto redactado por el arquitecto don José Esteve para la construcción de una escuela unitaria en Cadaqués, y que el Estado subvencione en principio a aquel Ayuntamiento con 9.000 pesetas.

EL día 13 del próximo enero, a las 12 y 12'15, se celebrarán, respectivamente, en la Diputación provincial, las subastas de las obras de construcción de dos puentes económicos sobre los ríos Llobregat y Muga en el camino vecinal de Figueras a Espolla por Perelada y Mollet, cuyos presupuestos son de 62.396'68 pesetas para el primero y 85.171'82 para el segundo.

Es traspassen

DOS GRANS LOCALS PROPIS PER A MAGATZEMS SITUATS EN ELS CARRERS PRIMFILAT I MORERIA.

INFORMARAN
Mobles Babot

PRIMFILAT, 12 FIGUERES

LAS lluvias de estos días han puesto a prueba la condición heroica de los vecinos de algunas calles de nuestra ciudad, especialmente en la calle del Norte y barriada del Pueblo Nuevo.

Los tales vecinos, para sortear los peligros de la ciénaga, parece ser que intentarán establecer un sistema de góndolas, que además de sacarles del apuro, puede traer para el erario municipal una nueva y saneada fuente de ingresos, estableciendo un especie de arbitrio de apeaje.

Claro está que si el Ayuntamiento ordena arreglar el piso de las encharcadas calles, no apelarán a la extraordinaria solución los vecinos.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

EL lunes, entrada la noche, a son de clarines y tambores fué proclamada en nuestra ciudad la ley marcial.

En la población, ansiedad, expectación y nerviosismo. Los infantes, marciales, ordenados cumpliendo con la disposición de la Superioridad. Nada más. Casi, si se puede manifestar, diríamos que a aquellos hijos del pueblo, que juraron lealtad a la Patria, les pesaba imponer el mandato de sujeción, de mordaza que ante la general perturbación del Estado, ha decretado el general Berenguer.

LA GALERIA, eco del Empurdán, no puede ahogar su sollozo al ver como se van las pocas libertades que aun se respetaban.

Entre tanto encendemos la luz de la esperanza para un mañana más flamígero y puro que las jornadas actuales, plomizas y bochornosas.

LA Censura. Otra vez la censura. Censura de guerra. ¿Cuándo los españoles todos nos veremos libres de semejante flagelo?

—El Censor. Con la Censura de guerra, no es un funcionario; no es un burocrata de puro trámite.

En nuestra ciudad ha recaído la ingrata labor en todo un caballero, como no era menos de esperar. Hasta el presente no tuvimos el honor de saludarle; todavía no conocemos su nombre; pero con justicia hemos de reconocer que es persona imparcial, justa y acogedora; muy amigo de dar facilidades, pues para obviar nuestras dificultades y tropiezos posibles, se ha dispuesto para recibir las galeradas, a cualquier hora oportuna.

En este momento de Censura siempre es grato encontrarse con caballeros y personas formales que ponen empeño en quitarle espinas a la indeseable situación.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiritas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Curación de la hernia sin operación

Curación definitiva y garantizada de la hernia, sin necesidad de interrumpir las ocupaciones o trabajo diario, mediante el método original del

Dr. PIÑA MESTRE de Barcelona
procedimiento que practica en su consultorio, el médico

D. Luís Sala Oliveras

Plaza de Cataluña, 17 (antes Grano).

● **FIGUERAS** ●

todos los días, menos los festivos, de 11 a 12 y en horas especiales previamente convenidas